

[Finansministeren]

afholder mig fra at gå ind i en diskussion af en lang række enkeltprojekter, som har været omtalt i debattens løb. Nogle af dem debatteres jo også i andre sammenhænge, et enkelt spørgsmål skal debatteres efter denne debat her i folketinget, og andre enkeltprojekter skal forelægges og behandles på et senere tidspunkt. Derfor skal jeg prøve at holde mig til nogle hovedlinjer og principper.

Hr. Glensgård talte om, at meget af det, der her var forelagt – og man måtte forstå, at det var langt det meste – var nogle lemfældige offentlige investeringer. Det er i øvrigt også et udtryk, der går igen i hr. Glensgårds dagsordensforslag. Dertil vil jeg gerne sige til hr. Glensgård, at jeg mener, man udmærket kan diskutere, hvor aktivitetfremmende, hvor ekspansiv, en finanspolitik kan være; man kan udmærket diskutere – det kan man have forskellige synspunkter på – hvor stort det statslige underskud skal være, hvor beskæftigelsesfremmende finanspolitikken skal være – det afhænger af mange ting, det afhænger bl. a. af, hvordan man bedømmer arbejdsløsheden og dens følger – men netop når det drejer sig om fremrykningen af offentlige investeringer, forekommer dette projekt mig at være et af de mest konstruktive bidrag til bekæmpelsen af de økonomiske vanskeligheder.

Det gælder, når man ser på den samfundsøkonomiske rentabilitet, der er indeholdt i de foreslåede projekter, når man ser på deres positive beskæftigelsesvirkning, når man ser på det begrænsede kortsigtede valutaforbrug og de valutabesparelser, der er indeholdt i det, og endelig når man ser på, at det er investeringer i ting, som vi har god brug for i fremtiden. Derfor vil jeg sige, at hvis man ville give sig til at skære ned på regeringens beskæftigelsesfremmende foranstaltninger – det synes jeg selvsagt ikke man skal, men hvis man ville – så er fremrykningen af de offentlige investeringer efter min opfattelse nogenlunde det sidste, man skulle skære væk.

Det er også en bemærkning til hr. Palle Simonsen og til en række andre ordførere, der var inde på denne sammenhæng i tingene.

Hr. Palle Simonsen sagde, at han ikke rigtig kunne få øje på, hvordan denne plan understøttede en lovende teknologisk udvikling. Det er der nu mange eksempler på i investe-

ringsprogrammet, men lad mig bare nævne et enkelt, nemlig et forslag om med udgangspunkt i hele den offentlige sektors behov for EDB, for kontorteknologi og for teleprojekter af den ene og den anden art i meget god tid at anmelde over for virksomhederne inden for EDB-industrien, inden for den teknologiske industri, hvad de fremtidige offentlige behov er, således at disse virksomheder med finansiering fra det offentlige side får en mulighed for at udvikle de produkter, der kan blive afsætning for i den offentlige sektor. Det kan selvfølgelig også danne basis for en eksport fra de pågældende virksomheders side af disse produkter. Det er blot et enkelt eksempel.

Jeg forstod, at hr. Palle Simonsen også satte et spørgsmålstejn ved – og det må jeg sige jeg er meget uforstående over for – at investeringsprogrammet skulle kunne bidrage til at tilvejebringe strukturforbedringer i dansk økonomi. Det mener jeg bestemt i høj grad at et offentligt investeringsprogram kan bidrage til. Man kan diskutere, om man er enig eller uenig i de investeringsforslag, der er lagt frem, men jeg mener ikke, at der er nogen tvivl om, at en lang række af dem giver et bidrag til en strukturforbedring af dansk økonomi i og med, at de, bevarer, indebærer et valutaforbrug i en kortere anlægsperiode, men har væsentlig større valutabesparelse i sig på lidt længere sigt, for nu at nævne ét aspekt af dette problem.

Jeg forstår heller ikke helt, at hr. Palle Simonsen havde så vanskeligt ved at se, at offentlige investeringer skulle kunne bidrage til, at vi kan producere os ud af krisen. Jeg troede ellers, det var en almindeligt accepteret tankegang, at investeringer inden for struktur, kommunikation osv., hvoraf der jo er en del i programmet – også af meget konstruktiv art – var en god forudsætning for produktionen i den private sektor. Det mener jeg altså også at en række af de forslag, der er indeholdt i investeringsprogrammet, vil være. Det gælder for øvrigt også energiinvesteringerne. Jeg vil sige, at både når man ser på indholdet af, hvad der foreslås, og når man ser på beskæftigelsesvirkningen, er der ingen tvivl om, at erhvervslivet ville være væsentlig dårligere stillet uden den foreslåede investeringsfremrykning.

Til hr. Svend Erik Hovmand skal jeg kun sige, at selvfølgelig har en forøgelse af de